

22. Chúa Giêsu phục sinh La-xa-rô từ cõi chết

Giăng 11: 38-57

Tin Mừng Theo Giăng

Câu hỏi khởi động tùy chọn: Anh em đã nghĩ phải cái gì là mùi hôi nhất? Lý do của mùi hôi là gì, và làm thế nào anh em lại nghĩ phải mùi đó?

Đức Chúa Trời đồng cảm với dân của Ngài

Trong câu chuyện về việc phục sinh La-xa-rô, chúng ta thấy một bức tranh đau lòng về nỗi đau của Đức Chúa Giêsu khi Ngài gặp phải sự cay đắng của cái chết và phải chịu đựng cùng với những người bạn hữu của Ngài. Trong đoạn dẫn mà chúng ta đang nghiên cứu hôm nay, chúng ta được nhìn thoáng qua cảm xúc mà Chúa Kitô thể hiện trong nhân tính của Ngài. Trong khi hoàn toàn là con người, chúng ta chứng kiến Ngài là Đức Chúa qua cái chết, thực hiện một màn trình diễn kỳ diệu nhất về quyền năng của Thiên Chúa. Trong nghiên cứu cuối cùng của chúng ta, chúng ta đã khám phá những điều dẫn đến việc Chúa Giêsu trở về với Ma-thê, Ma-ri và cái chết của La-xa-rô. Chúa Giêsu xúc động với cảm xúc mãnh liệt khi chứng kiến Ma-thê, Ma-ri và những người chịu tang khóc tại lăng mộ:

³⁶ Người Giu-đa bèn nói rằng: Kìa, người yêu La-xa-rô là dường nào! ³⁷ Có một vài người trong chúng nói: Người đã mở mắt kẻ mù được, há chẳng có thể cũng làm cho người này không chết sao? ³⁸ Bấy giờ, Đức Chúa Giêsu lại đau lòng nữa, bèn đến phân mộ; mộ bằng một cái hang, trước cửa hang có một hòn đá chặn lại. ³⁹ Đức Chúa Giêsu phán rằng: Hãy lăn hòn đá đi. Ma-thê, là em gái kẻ chết, thưa rằng: Lạy Chúa, đã có mùi, vì người nằm đó bốn ngày rồi. ⁴⁰ Đức Chúa Giêsu lại phán: Ta há chẳng từng nói với người rằng nếu người tin thì sẽ thấy sự vinh hiển của Đức Chúa Trời sao? ⁴¹ Vậy, họ lăn hòn đá đi. Đức Chúa Giêsu bèn nhướng mắt lên trời mà rằng: Thưa Cha, tôi tạ ơn Cha, vì đã nhậm lời tôi. ⁴² Tôi biết rõ rằng Cha nhậm lời tôi luôn, nhưng tôi nói vậy là vì có đoàn dân này đứng chung quanh tôi, hầu cho họ tin rằng ấy chính Cha là Đấng đã sai tôi đến. ⁴³ Khi Ngài nói xong, bèn kêu lên một tiếng lớn rằng: Hỡi La-xa-rô, hãy ra! ⁴⁴ Người chết đi ra, chân tay buộc bằng vải liệm và mặt thì phủ khăn. Đức Chúa Giêsu phán cùng chúng rằng: Hãy mở cho người, và để người đi. ⁴⁵ Có nhiều người Giu-đa đã đến cùng Ma-ri và thấy sự Đức Chúa Giêsu làm bèn tin Ngài. (Giăng 11:36-45).

Trong câu ba mươi tám, Chúa Giêsu đã vô cùng xúc động một lần nữa. John nhấn mạnh với chúng ta rằng Chúa Giêsu đã bị trói buộc với tiếng nức nở khi trái tim của Ngài được chạm vào cảm xúc thực tại của mỗi người ở đó với Ngài tại ngôi mộ. Tại sao Giăng nói với chúng ta lần thứ hai rằng anh ta đã vô cùng xúc động? Tôi nghĩ rằng đó là bởi vì anh ấy đã nhìn thấy một điều gì đó trong Chúa Kitô ngày hôm đó mà anh ta không thể buông tay mà không chú ý đến cách trái tim của Ngài cảm động trước nỗi đau của bạn hữu xung quanh Ngài. Chúa Giêsu co thắt lòng mình vì khóc nức nở. Ở đây chúng ta thấy một cái gì đó hoàn toàn khác với bất kỳ cái gọi là thần của thế gian này. Thiên Chúa mà chúng ta thấy trong Kinh thánh đồng cảm với sự tạo hóa của Ngài. Một người có sự đồng cảm hiểu và chia sẻ cảm xúc của người khác. Thiên Chúa của Kinh Thánh có thể cảm thấy những gì chúng ta cảm thấy, tức là, những điều mang lại cho chúng ta nỗi đau chạm đến trái tim của Ngài. Tiên tri Ê-sai đã viết về Ngài, nói rằng, **“Thật người đã mang sự đau ốm của chúng ta, đã gánh sự buồn bực của chúng ta”** (Ê-sai 53: 4). Nhà văn viết cho người Do Thái, nói về Chúa

Giêsu là Thầy tế lễ thượng phẩm của chúng ta, viết rằng:

Vì chúng ta không có thầy tế lễ thượng phẩm chẳng có thể **cảm thương** sự yếu đuối chúng ta, bèn có một thầy tế lễ bị thử thách trong mọi việc cũng như chúng ta, song chẳng phạm tội. (Hê-bơ-rơ 4:15).

Chúa Giêsu cảm thấy nỗi đau của dân Ngài. Kinh thánh Gia-cơ dịch là Chúa Giêsu “rên rỉ trong Thánh Linh” (so với 33, 38). Ngài cảm thấy nỗi đau của dân Ngài rên rỉ dưới hậu quả của sự sụp đổ của sự sáng tạo của Ngài. Ma-thi-ơ nói với chúng ta nhiều hơn về sự chữa lành của Chúa Giêsu theo cách này: “**vậy cho được ứng nghiệm lời của Đấng tiên tri Ê-sai đã nói rằng: Chính Ngài đã lấy tật nguyên của chúng ta, và gánh bịnh hoạn của chúng ta.**” (Ma-thi-ơ 8:17). Điều Ma-thi-ơ đang nói là Chúa Kitô đã cảm nhận được nỗi đau của những người đang đau đớn, và nỗi đau đã chạm đến Ngài hoặc là "sự buồn chán" bởi bản thể bên trong nhất của Ngài. Hãy xem xét một ví dụ khác: Khi một người phụ nữ có vấn đề về máu đã đẩy cô ấy vào đám đông xung quanh Chúa Giêsu và chạm vào viền quần áo của Ngài, người phụ nữ ấy đã được chữa lành ngay lập tức, Chúa Giêsu ngay lập tức dừng lại và nói: "**Có người đã sờ đến ta, vì ta nhận biết có quyền phép từ ta mà ra.**" (Lu-ca 8:46). Có một cuộc trao đổi thiêng liêng của Chúa, Ngài mang theo bệnh tật của cô và kết quả là sức mạnh đã rời bỏ Ngài. Ngài cảm thấy gánh nặng bệnh tật trước khi Ngài mang nó. Khái niệm này tương tự như những gì đã xảy ra trong Vườn Gethsemane khi Chúa Giêsu, Ngài chưa bao giờ phạm tội và là thánh trong mọi đường, đã bị đẩy lùi bởi chính suy nghĩ mang theo tất cả tội lỗi, cảm giác tội lỗi và xấu hổ của con người lên thập tự giá (Lu-ca 22:42).

Khi Sau-lơ, người nhiệt tâm tôn giáo trở thành Sứ đồ Phao-lô, đang trên đường đến Damascus để bắt bớ các Kitô hữu và tổng họ vào tù, Chúa Giêsu đã xuất hiện trên đường. Ngài phán cùng Sau-lơ, **Hỡi Sau-lơ, Sau-lơ, sao ngươi bắt bớ ta? ngươi đá đến ghim nhọn thì là khó chịu cho ngươi vậy** (Công vụ 26:14). Sau-lơ không biết rằng Chúa Giê-su; Thiên Chúa trong xác thịt, cảm thấy những gì dân của Ngài cảm thấy. Chúa phán cùng ông ta, “Sao ngươi lại bắt bớ **ta**? Sau-lơ đã bắt bớ các Kitô hữu một cách mù quáng nhưng không hiểu rằng thực sự đây là những người của Chúa! Chúa nói rõ với Sau-lơ rằng Ngài đồng cảm với dân của Ngài và cảm nhận những gì họ cảm nhận. Chúa đã làm cho trái tim của Sau-lơ bị thuyết phục, chẳng hạn như khi nhìn thấy cái chết của Stephen, vị tử đạo đầu tiên (Công vụ 7: 57-60), nhưng Sau-lơ vẫn tiếp tục, ngay cả khi bị kết án về sự tin kính mà ông đã thấy ở Stephen mà ông ta thiếu. Cuộc vật lộn của chúng ta và chống lại sự thuyết phục (đá đến ghim nhọn) chỉ là khó khăn với chúng ta. Thiên Chúa trong lòng thương xót của Ngài cho thấy Sau-lơ (Phao-lô) Nỗi đau của Ngài đối với những gì Sau-lơ đang làm với những người được Chúa gọi là Giáo hội.

Câu hỏi 1) Anh em có thấy Chúa là một nhà phán xét cao cả, hay anh em có thể tưởng tượng Ngài vô cùng xúc động trước nỗi đau của anh em không? Anh em có thể nhớ một thời gian khi anh em đau buồn? Anh em cảm thấy thế nào khi nghĩ về Chúa Kitô đi vào nỗi đau của mình?

Lăng mộ của La-xa-rơ

Thành phố Giê-ru-xa-lem và các khu vực lân cận được xây dựng trên vùng núi Giu-đa. Khó khăn này là không đủ độ sâu của đất cho nơi chôn cất. Được chôn cất trong một hang động hoặc một ngôi mộ mà được đào ra khỏi tảng đá chỉ dành cho người giàu, chẳng hạn như lăng mộ của La-xa-rơ. Lối vào ngôi mộ hoặc hang động sẽ có một hòn đá thô ráp hình đồng xu giống như một chiếc

xe đẩy thường nặng vài trăm pound như ở ngôi mộ của Chúa Giêsu. Khi Ma-ri Ma-đơ-len, Ma-ri mẹ Gia-cơ và Sa-lô-mê đến ngôi mộ của Chúa Giêsu vào buổi sáng phục sinh, họ sợ rằng ba người họ sẽ không đủ sức để lăn hòn đá vì kích thước và trọng lượng (Mác 16: 3). Lối vào ngôi mộ sẽ có một khe được khắc bên dưới, và cánh cửa sẽ được cuộn vào vị trí đóng cửa ngôi mộ. Thông thường, xương của cả gia đình sẽ ở trong một hang động.

Người Y-sơ-ra-ên lúc đó không phải là những người thực hiện các kỹ thuật ướp xác Ai Cập; các thi thể được phép phân hủy. Tuy nhiên, những gì họ đã làm là bọc cơ thể trong các chất thuốc thơm. Trong cuốn sách *Hiện thực về sự Phục sinh*, Merrill Tenney nói với chúng ta về thủ tục điển hình cho việc chôn cất:

Cơ thể thường được rửa sạch và duỗi thẳng trước khi được băng bó chặt từ nách đến mắt cá chân trong dải vải lanh rộng khoảng một feet. Các loại chất thuốc thơm, thường có độ đặc sệt, được đặt giữa các lớp bọc hoặc nếp gấp. Họ thực hiện một phần dưới dạng xi măng để dán các bọc vải vào một lớp phủ chắc chắn. Một mảnh vải vuông được quấn quanh đầu và buộc dưới cằm để giữ cho hàm dưới không bị chảy xệ sau khi cơ thể được bọc.

Trọng lượng của các loại chất thuốc thơm mà Ni-cô-đem và Giô-sép người A-ri-ma-thê đặt xung quanh cơ thể của Chúa Giêsu nặng độ một trăm cân (Giăng 19:39). Nếu điều đó là bình thường, và theo Kinh thánh, thì đó là điều khó khăn cho La-xa-rơ ngay cả khi đứng dậy, chứ đừng nói đến việc đi đến ngưỡng cửa. Ngài bị trói buộc với những bộ quần áo nghiêm trang. Nó tương tự như cách với chúng ta. Mặc dù chúng ta đã nhận được sự sống mới, đôi khi chúng ta vẫn bị ràng buộc bởi những điều giữ chúng ta vào cuộc sống cũ chết trong tội lỗi. Chúng ta cần phải không bị ràng buộc và giải phóng khỏi sức nặng của những thứ trong cuộc sống trước đã qua, những thói quen giữ chúng ta vào cuộc sống cũ.

Chúa Giêsu truyền lệnh cho các môn đệ và những người tập trung ở đó để lăn lại hòn đá từ lối vào. Có lẽ dao động trước sự bất khả thi của tất cả, Ma-thê phàn nàn rằng mùi của xác chết sẽ áp mùi vì La-xa-rơ đã chết trong bốn ngày. Tôi tự hỏi đã có mùi hôi từ ngôi mộ ư? Có thể đã có một cái gì đó niêm phong trên cửa; nó chỉ là một cánh cửa được đẽo từ đá. Chúng ta phải tự hỏi tại thời điểm nào phép lạ đã diễn ra? Tôi nghĩ rằng khi họ di chuyển hòn đá trở lại, có mùi hôi thối từ xác chết. Sau khi La-xa-rơ sống lại, nhiều người Do Thái ở đó để chứng kiến phép lạ này, đặt niềm tin vào Ngài. Đó là bằng chứng sẽ khó bỏ qua. Chúa ngược nhìn lên trời và cầu nguyện với Cha của Ngài, cảm ơn Ngài trước khi kêu gọi La-xa-rơ với giọng lớn tiếng, **“Hỡi, La-xa-rơ, hãy ra!” (câu 43)**. Chúa Kitô đã gọi La-xa-rơ bằng tên; nếu không, tất cả những người đã chết trong vùng lân cận sẽ trở về từ cõi chết!

Chúng ta hãy xem xét những gì đã xảy ra với cơ thể của La-xa-rơ sau những lời của Chúa Giêsu. Từng giây trôi qua, tinh thần La-xa-rơ trở lại cơ thể anh ta khi trái tim nhận được sức sống và sức mạnh mới và bắt đầu bơm máu tươi khắp cơ thể. Cơ thể đã chết và đang phân hủy đột nhiên có được sự sống và năng lượng. Xác chết sẽ cứng đờ trong khoảng từ hai đến sáu giờ sau khi chết, nhưng bây giờ tay chân anh ta bắt đầu cử động trở lại. Trước tiếng nói lớn của Chúa tể sự sống, Sa-tan đã phải giải phóng La-xa-rơ khỏi sự chôn vùi của cái chết.

Anh em có thể tưởng tượng nhìn vào đám đông xung quanh ngôi mộ tại thời điểm đó? Nó dễ dàng

cho chúng ta bởi vì chúng ta biết các chi tiết. Chúng ta đã biết kết thúc của câu chuyện này. Tuy nhiên, đối với họ khi nghe lệnh của Chúa Giêsu, tôi chắc chắn có những người ngửi thấy mùi xác chết và chế giễu khi nghĩ rằng La-xa-rơ ra khỏi ngôi mộ đó. Mất bao lâu? Chúng ta đang nói chuyện vài giây hoặc hai hoặc ba phút im lặng trước khi La-xa-rơ đứng ở ngưỡng cửa? Trong khoảng cách thời gian đó, mùi của xác chết có biến mất đáng chú ý trước tiên không? Khi chúng ta nhìn vào khuôn mặt của những người nghe những lời mạnh mẽ của Chúa Giêsu, anh em nghĩ gì về những suy nghĩ của Ma-ri, Ma-thê và những người chịu tang với họ?

Vẫn mặc quần áo nghiêm trang, La-xa-rơ xuất hiện ở lối vào lăng mộ. Chắc hẳn La-xa-rơ rất khó đứng vững, chứ đừng nói là bước đi do những lớp bọc giống như băng quấn quanh mình.

Câu 2) Hãy tưởng tượng mình trong đám đông những người than khóc. Mô tả phản ứng của những người nghe Chúa Kitô chỉ lệnh La-xa-rơ hãy đi ra và sau đó nhìn thấy La-xa-rơ ở lối vào. Anh em ngưỡng mộ điều gì nhất về Chúa Giêsu tại thời điểm này?

Có một điều chắc chắn: khi La-xa-rơ đứng ở cửa, có những tiếng kinh ngạc và những tiếng la hét hân hoan. Cái chết đã bị chinh phục! Chúng ta có một Chúa Cứu thế vượt qua cái chết và phần mộ! Chúa Giêsu đã và luôn luôn thực tế, vì ngay khi La-xa-rơ xuất hiện ở lối vào lăng mộ, Ngài đã nói với những người đang đứng đó kinh ngạc **“Hãy mở cho người, và để người đi” (câu 44)**. Chúa Kitô rất thực tế trong tất cả những gì Ngài làm, vì ở những nơi khác trong Kinh thánh, chúng ta thấy rằng, khi Chúa Giêsu phục sinh từ cõi chết của con gái Giai-ru, người cai trị giáo đường, ngay khi cô tỉnh dậy sau khi chết, Ngài bảo họ đưa cho cô một thứ gì đó để ăn (Lu-ca 8:55).

La-xa-rơ đến từ cõi chết là một bức tranh cho chúng ta về sự phục sinh của chúng ta, vì khi Chúa Giêsu đến nhà thờ của Ngài, Ngài sẽ đến với một tiếng hét lớn:

Vì sẽ có tiếng kêu lớn và tiếng của thiên sứ lớn cùng tiếng kèn của Đức Chúa Trời, thì chính mình Chúa ở trên trời giáng xuống; bây giờ những kẻ chết trong Đấng Christ, sẽ sống lại trước hết (1 Tê-sa-lô-ni-ca 4:16).

Việc phục sinh La-xa-rơ không hoàn toàn giống với ngày mà Chúa Kitô đến với Giáo hội của Ngài vì La-xa-rơ không được ban cho một cơ thể hư hoại và vẫn phải chết khi thời gian của mình đến, nhưng Chúa đã dùng phép lạ này để nhắc nhở chúng ta rằng sẽ đến lúc khi chúng ta yêu mến Ngài sẽ nghe tiếng Ngài. Vào lúc đó, tinh thần của chúng ta ở với Chúa sẽ trở lại với một thân thể mới, được cứu chuộc và mạnh mẽ (1 Cô-rinh-tô 15:43). Chúng ta sẽ ra khỏi mộ để gặp Chúa trên không (1 Tê-sa-lô-ni-ca 4: 16-17).

Tôi ước Giáng đã kể cho chúng ta nhiều hơn về lễ kỷ niệm trở lại tại Ma-thê sau đó, anh em có như vậy không? Thay vì cuộc gặp sau tang lễ và hồi tưởng về cuộc đời của La-xa-rơ, họ hẳn đã rất say sưa lắng nghe trải nghiệm của mình về việc chết và ở với Chúa trên thiên đàng. Tôi ước rằng tôi có thể là “nhìn và nghe được mọi chuyện” tại bữa tiệc! Tôi rất thích nghe cuộc trò chuyện của họ và thấy sự nhẹ nhõm và vui sướng của các chị em khi họ khóc và ôm lấy anh trai của họ, kể lại toàn bộ từ lúc họ nghĩ rằng họ đã mất người anh cho đến khi anh ta đến với lệnh của Chúa Giêsu. Tôi chắc chắn đã có một bữa tiệc ngợi khen Chúa khi họ được sống lại sự kiện kỳ diệu này.

Âm mưu giết Chúa Giêsu

Sẽ luôn có những người sẽ khóc trên cuộc diễu hành, và đó là những gì chúng ta thấy tiếp theo. Một số người phản đối Chúa Kitô đã nhìn thấy mối nguy hiểm đối với giới thượng lưu tôn giáo mà phép lạ đẹp đẽ này đặt ra; họ đi tìm những người Pha-ri-si và kể cho họ những gì đã xảy ra ở Bê-tha-ni.

⁴⁶ Nhưng một vài người trong bọn đó đi tìm người Pha-ri-si, mách cho họ sự Đức Chúa Giêsu đã làm. ⁴⁷ Các thầy tế lễ cả và người Pha-ri-si nhóm tòa công luận, bàn rằng: Người này làm phép lạ nhiều lắm, chúng ta tính thế nào? ⁴⁸ Nếu chúng ta để cho người làm, thì thiên hạ tin người, rồi dân Rô-ma sẽ đến diệt nơi này và cả nước chúng ta nữa. ⁴⁹ Nhưng một người trong bọn họ, tên là Cai-phe, làm thầy cả thượng phẩm đương niên, nói rằng: Các người chẳng biết gì hết! ⁵⁰ Các người chẳng xét rằng thà một người vì dân chịu chết, còn hơn cả nước bị hư mất. ⁵¹ Vả, người nói điều đó chẳng phải tự mình, nhưng bởi làm thầy cả thượng phẩm đương niên, người nói tiên tri về Đức Chúa Giêsu sẽ vì dân mà chết; ⁵² và không những vì dân thôi, mà cũng để nhóm con cái Đức Chúa Trời đã tản lạc lại làm một đoàn. ⁵³ Từ ngày đó, chúng lập mưu giết Ngài. ⁵⁴ Cho nên Đức Chúa Giêsu không tỏ mình rõ ràng trong vòng dân Giu-đa nữa, song Ngài đi trong miền gần đồng vắng, nơi một thành gọi là Ép-ra-im; và ở lại đó với môn đồ. ⁵⁵ Lễ Vượt Qua của dân Giu-đa gần đến, có lắm người trong xứ lên thành Giê-ru-sa-lem trước ngày lễ để tẩy ướ. ⁵⁶ Vậy, chúng kiếm Đức Chúa Giêsu, và đứng trong đền thờ, nói với nhau rằng: Các người tưởng thế nào? Người không đến giữ lễ hay sao? ⁵⁷ Vả, các thầy tế lễ cả và người Pha-ri-si đã ra lệnh, nếu ai biết Đức Chúa Giêsu ở đâu, thì phải mách với họ, để họ bắt Ngài. (Giăng 11:46-57).

Khi giới tôn giáo ưu tú nghe tin tức về việc sống lại của La-xa-rơ, một cuộc họp khẩn cấp của Tòa công luận đã được triệu tập. Tòa công luận là nhóm tôn giáo chủ trì gồm bảy mươi người, được thành lập vào thời Môi-se. Linh mục tối cao cai trị họ, nên con số sẽ là bảy mươi một người. Khi Môi-se tràn ngập công việc, Chúa đã lấy một phần sức mạnh của Thánh Linh ngự trên Môi-se và đưa nó lên bảy mươi bậc trưởng lão của Y-sơ-ra-ên để giúp ông chịu gánh nặng dân sự cùng (Dân Số Ký 11:17). Vào thời Chúa Kitô, Tòa công luận đã đạt đến đỉnh cao về tầm quan trọng của nó, hợp pháp hóa tất cả các khía cạnh của đời sống tôn giáo và chính trị của người Do Thái. Tòa công luận bao gồm người Pha-ri-si và Sa-đu-sê. Những người Pha-ri-si tập trung vào việc sống cuộc sống của họ hoàn toàn tuân theo Luật pháp và họ không liên quan đến bản thân hay quan tâm quá nhiều đến chính trị của quốc gia trừ khi liên quan đến việc giữ tuân theo luật pháp. Mặt khác, những người Sa-đu-sê là những người quý tộc, giàu có và mạnh mẽ về chính trị. Tất cả các linh mục là Sadtorees, và họ không tin vào sự phục sinh; trong khi đó, những người Pha-ri-si thì tin.

Một khoảnh khắc xác định

Chúng ta không biết nếu tất cả bảy mươi người này tụ tập, nhưng có bằng chứng cho thấy rằng những người có đồng cảm với Chúa Kitô đã không được thông báo về cuộc họp. Bảy mươi người bậc trưởng lão bắt đầu nói về sự phát triển gần đây liên quan đến Chúa Giêsu, vì họ phải đối mặt với một “thời điểm xác định” Nghĩa của một thuật ngữ, một *thời điểm xác định là gì?* Đó là một thời gian trong cuộc sống của chúng ta xác định chúng ta là ai và chúng ta sẽ trở thành ai, tức là, một sự kiện tiêu biểu hoặc xác định tất cả các sự kiện liên quan sau đó. Một khoảnh khắc xác định trông như thế nào? Đối với Tông đồ Phi-ơ-rơ, đó là khi ông ta nghe Chúa Giêsu giảng và Chúa Giêsu bảo ông ta thả lưới để bắt. Mặc dù ông ta phàn nàn rằng ông ta đánh cá suốt đêm, tuy nhiên,

ông ta thả lưới xuống và bắt một số lượng lớn cá. Thời điểm xác định là khi Chúa Giêsu bảo ông rời khỏi lưới của mình và đi theo Chúa Kitô, và từ đó, Phi-ơ-rơ sẽ đánh lưới người (Lu-ca 5: 1-11).

Tôi có thể nhớ một thời điểm xác định quan trọng trong cuộc sống của tôi. Đối với tôi, đó là khoảng thời gian tôi làm việc với cha tôi trên chiếc thuyền đánh cá của mình và chính phủ đã ban lệnh cấm cá trích đối với tất cả các tàu đánh cá do hạn ngạch được hoàn thành. Cha tôi đã quyết định rằng, vì không có con cá nào khác được phép đánh bắt vào thời điểm đó trong năm, dù sao ông cũng sẽ tiếp tục câu cá và bán cá cho người mua tư nhân, và thu được nhiều lợi nhuận hơn. Tôi hiểu lý lẽ của ông lúc đó. Chính phủ làm cho ngư dân rất khó kiếm sống bằng cách đặt lệnh cấm, bị coi là không công bằng bởi rất nhiều ngư dân. Là một Cơ đốc nhân, tôi có hai lựa chọn: tiếp tục với cha tôi và câu cá bất hợp pháp, hoặc bỏ công việc kinh doanh và rời khỏi tấm lưới của mình. Đức Chúa phán với tôi từ Kinh thánh, **“Các người hãy theo ta, ta sẽ cho các người nên tay đánh lưới người” (Ma-thi-ơ 4:19)**. Lúc đó tôi quyết định từ bỏ việc đánh bắt buôn bán cá, và tôi không bao giờ quay lại. Cuộc sống của tôi thay đổi do quyết định mà tôi đưa ra vào lúc đó.

Xác định khoảnh khắc không xảy ra thường xuyên, nhưng chúng thay đổi cuộc sống của anh em tùy thuộc vào cách anh em phản ứng với khoảnh khắc. Thời điểm xác định trước Tòa công luận vào thời điểm đó là phản ứng của họ đối với sự kiện hiện tại này. Khu vực xung quanh hẳn đã xôn xao về phép màu của La-xa-rơ. Có lẽ, đã từng có một số người, từng hoài nghi, giờ đã tin chắc rằng Chúa Giêsu thực sự là Đấng Mê-si-a. Họ sẽ phản ứng thế nào với sự kiện kỳ diệu vừa xảy ra này? Họ sẽ giải thích điều đó và tìm cách biện minh cho vị trí của họ? Liệu họ có bỏ qua nó và cố gắng tập trung vào việc kiểm soát “hành động” mà bây giờ họ coi là nguy hiểm không?

Câu hỏi 3) Anh em có thể nghĩ về một sự kiện mà anh em sẽ mô tả như một thời điểm xác định đã thay đổi giá trị hoặc cuộc sống của của chính mình hoàn toàn không? Những thay đổi nó đã mang lại cho cuộc sống của anh em?

Chúng ta đã thấy rằng thời điểm xác định trước Tòa công luận là quyết định mà họ phải đưa ra. Mọi người hẳn đang mong chờ họ vì nhiều người hẳn đã tự hỏi liệu Ngài (Chúa Giêsu) có thực sự là Đấng Mê-si-a, người được báo trước như sắp đến không. Trước đây, tất cả các nhà tôn trưởng đã từ chối Ngài. Sự từ chối công khai này sẽ gây ra một vấn đề nan giải cho những người đã hết lòng đi theo các nhà tôn trưởng. Họ nên làm gì về Chúa Giêsu Nazareth? Mối quan tâm của Tòa công luận là, nếu họ không ngăn cản Chúa Giêsu, thì tất cả mọi người sẽ đến với Ngài, và điều này sẽ làm suy yếu uy quyền của họ. Họ sẽ mất cuộc sống thoải mái và dễ chịu, làm cạn kiệt hệ thống mà họ đã xây dựng, hệ thống mà họ đã phụ thuộc vào sinh kế và vị thế xã hội trong cộng đồng.

Một lần nữa, chúng ta thấy con người của Chúa Giêsu buộc mọi người phải đưa ra quyết định sẽ ảnh hưởng đến số phận vĩnh cửu của họ. Thượng tế, Caiaphas, đã ảnh hưởng đến họ đến mức họ sẽ sát hại Chúa Giêsu chứ không phải nhìn thấy sự chia rẽ tôn giáo trong dân tộc Do Thái, do đó dẫn đến người La Mã, lấy đi quyền lực của Tòa công luận. Các nhà lãnh đạo đã đưa ra một quyết định mà họ cảm thấy là tốt nhất cho sự sống còn của họ và những gì họ cảm thấy là vì lợi ích của cả cộng đồng Do Thái.

⁵¹Vả, người nói điều đó chẳng phải tự mình, nhưng bởi làm thầy cả thượng phẩm đang

niên, người nói tiên tri về Đức Chúa Giêsu sẽ vì dân mà chết; ⁵²và không những vì dân thôi, mà cũng để nhóm con cái Đức Chúa Trời đã tản lạc lại làm một đoàn. (Giăng 11:51-52).

Câu 4) Lời tiên tri này là Cai-phe đã nói một lời tiên tri thực sự được truyền cảm hứng bởi Thần của Thiên Chúa phải không? Anh em nghĩ sao?

Tôi tin rằng Thần của Chúa truyền cảm hứng không phải tất cả các lời tiên tri; mặt khác, tại sao Phao-lô lại khuyên Giáo hội cân nhắc hoặc phán xét lời tiên tri được nói giữa một thân thể tín đồ:

Người nói tiên-tri cũng chỉ nên có hai hoặc ba người nói mà thôi, còn những kẻ khác thì suy xét. (1 Cô-rinh-tô 14:29).

Ngay cả các tiên tri trong Kinh Thánh cũng có những điều sai lầm. Khi Sa-mu-ên được gửi đến nhà Jesse để xúc dầu cho một trong những người con trai của ông ta với tư cách là vị vua tương lai, Sa-mu-ên đã đứng trước người lớn nhất và cao nhất, và ông ta nghĩ rằng kẻ chịu xúc dầu của Đức Giê-hô-va đang ở trước mặt Ngài. Đức Chúa phải nói với ông ta rằng Ê-li-áp không phải là người mà Chúa đã chọn (1 Sa-mu-ên 16: 6). Khi vua David có mong muốn xây dựng một ngôi đền cho Chúa ở Giê-ru-xa-lem, ông đã chia sẻ kế hoạch của mình với nhà tiên tri Na-than. Câu trả lời của Na-than là, **“Hễ trong lòng vua có ý làm gì, thì hãy làm, vì Đức Giê-hô-va ở cùng vua”** (2 Samuel 7: 3-5). Tuy nhiên, Thiên Chúa đã có những kế hoạch khác, và trong đêm, Ngài phán cùng Na-than rằng người đã sai và người phải nói với Da-vid rằng một người con trai và người thừa kế của Da-vid sẽ xây dựng ngôi đền chứ không phải chính Da-vid. Một lần nữa, một nhà tiên tri đã nhận sai.

Sau đó, trong Sách Công vụ, một vị tiên tri tên là Agabus đã nắm giữ dây nịt lưng của Sứ đồ Phao-lô và trói tay và chân với cái dây đó. Ông nói, Chúa Thánh Thần nói: **“này là lời Đức Thánh Linh phán: ‘Tại thành Giê-ru-sa-lem, dân Do Thái sẽ trói người có dây lưng này như vậy, mà nộp trong tay người ngoại đạo.’”** (Công vụ 21:11). Ngài không ở xa, nhưng đó là người La Mã, không phải người Do Thái, người đã trói buộc Phao-lô. Người Do Thái muốn giết ông ta! Đừng hiểu lầm tôi, tôi tin vào món quà tiên tri, nhưng tôi sẽ luôn tìm cách sử dụng Lời Chúa như hãy thẳng thắn xem liệu lời tiên tri có thể là điều mà Thánh Linh của Thiên Chúa đang nói như một lời củng cố, khích lệ hay an ủi (1 Cô-rinh-tô 14: 3).

Trong trường hợp này trước chúng ta ngày hôm nay, có thể lời tiên tri về Cai-phe này có một động lực tự tìm kiếm. Tuy nhiên, trong quyền tể trị của Chúa, Ngài cho phép nó được ghi lại như lời tiên tri, vì ngay cả kế hoạch của kẻ thù cũng đang thực hiện mục đích vĩnh cửu của Chúa. Khi Cai-phe nói những lời này, có thể chính ông ta đã thao túng để khiến mọi người đứng về phía ông ta trong hành động từ bỏ Chúa Giêsu, một người chính trực. Ngài thấy rằng một số bậc tinh hoa tôn giáo đang xem xét điều đó, họ càng phản đối hành động của Chúa Giêsu, nó càng thu hút sự chú ý đến Ngài: **“Các ngươi thấy mình chẳng làm nổi chi hết; kìa, cả thiên hạ đều chạy theo người!”** (Giăng 12:19). Khoản khắc xác định của họ buộc họ phải chấp nhận Ngài hoặc từ chối Ngài, và họ chọn giữ uy quyền, sự thoải mái và nơi chôn thay vì quỳ gối trước Chúa tể của Chúa Kitô, ngay cả khi có dấu hiệu và phép lạ là bằng chứng xác thực về danh tính thực sự của Chúa Kitô.

Là người học Tin Mừng theo Giăng và cuộc đời của Chúa Giêsu, có lẽ đây là thời điểm xác định

cho anh em. Anh em cần bao nhiêu bằng chứng trước khi quyết định trở thành người của Chúa Kitô? Đây có phải là một thời điểm xác định khi mà anh em xem xét phản ứng của mình sẽ là gì với Chúa Thánh Thần? Có tội lỗi hay thói quen nào mà anh em đang giữ bên mình, khiến anh em không theo Chúa? Anh em sẽ đi xa khỏi một cái gì đó mà anh em biết trong lòng mình không đúng trước mặt Chúa? Đối với một số anh em đọc những lời này, Thần của Chúa phán rằng: "Đây là ngày của anh em. Đây là thời điểm xác định của anh em." Nếu anh em chọn theo Ngài, Ngài hứa sẽ ở bên anh em trong việc giúp anh em thay đổi. Sự lựa chọn trước chúng ta ngày nay có những khả năng đáng kinh ngạc. Vĩnh cửu cân nhắc trong các quyết định của chúng ta. Từ bỏ mọi suy nghĩ về vị trí, sự thoải mái và an toàn sẽ khiến anh em không thể quỳ gối trước Thần sáng tạo. Hãy cầu xin Chúa Kitô tha thứ cho tội lỗi của anh em và bắt đầu bước đi với Ngài. Nếu anh em đã đưa ra quyết định này, hãy dành thời gian để xem xét nếu có bất cứ điều gì đang giữ anh em khỏi thành quả như một môn đệ. Ngài sẽ trả lời anh em. Trong nghiên cứu này, chúng ta đã chứng kiến quyền năng của Ngài trong việc phục sinh La-xa-rơ từ cõi chết. Chính Thánh Linh này, Người sẽ làm việc trong anh em để đưa anh em vào cuộc sống mới.

Cầu nguyện: Cảm ơn Cha, vì sức mạnh của lời Cha. Cảm ơn Cha đã gọi chúng con từ bóng tối vào ánh sáng tuyệt vời của Chúa. Hãy giúp chúng con nhận thức được cuộc sống xác định những khoảnh khắc và nói rằng "Có" với Chúa Thánh Thần. Amen.

Keith Thomas

Email: keiththomas@groupbiblestudy.com

Website: www.groupbiblestudy.com